

Considerations Regarding the Good Faith of the Guardian Appointed to care for the Major Subject to the Special Guardianship Protection Measure¹

Geanina MANCIU²

Abstract: *The scientific research aims at identifying the necessary qualities of the appointed guardian to support the adult, which cannot take care of its own interests due to the intervention of permanent and/or total deterioration of mental capacity. As a result, we will thoroughly examine the guardian's personal characteristics as attested to by the national court who oversaw the adoption of the special guardianship protection measure. We will present the legal obligations that the guardian must fulfill, expressly regulated by the legislator, as well as the civil and criminal sanctions that can be applied in case of abuse by the one appointed to protect the sick person. In addition, the legal control mechanisms of the guardian's activity at the disposal of the guardianship authority, respectively the court, are exposed, in order to supervise whether he acts in good faith in fulfilling his obligations. Our main approach concerns an examination of the relative judicial practice.*

Keywords: *guardian; special guardianship; good faith; guardian's obligations; guardian's liability*

1. Introducere

Există situații când un adult vulnerabil are nevoie să fie ocrotit prin intermediul instituirii unei măsuri de protecție, deoarece, starea de boală psihică i-a răpit abilitatea de a se îngriji singur de interesele sale. Astfel, pentru a veni în sprijinul acestei categorii de persoane, legiuitorul român a reglementat soluția luării măsurii

¹ Communication presented at the Scientific Conference of Doctoral Schools "Dunărea de Jos" University of Galați - Perspectives and challenges in doctoral research 12th Edition of SCDS-UDJG, 6th and 7th of June 2024.

² PhD in progress, Doctoral School of Social and Human Sciences, „Dunărea de Jos” of Galați, Romania, Address: 111 Domneasca Str., Galați 800201, Romania, Corresponding author: avmanciugeanina@gmail.com.

Copyright: © 2024 by the authors.
Open access publication under the terms and conditions of the
Creative Commons Attribution (CC BY) license
(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

tutelei speciale, dacă deteriorarea facultăților mintale este totală, și după caz, permanentă și nu s-ar putea asigura o protecție adecvată majorului prin măsura asistenței la încheierea actelor juridice sau a consilierii judiciare. În doctrină, s-a apreciat că măsura tutelei speciale reprezintă „*mijlocul juridic prin care se realizează ocrotirea acestuia și asigurarea participării sale în circuitul civil*”. (Nicolae (coord.), Bîcu, Ilie, Rizoiu, 2016).

În concret, ocrotirea persoanei fizice majore prin tutela specială se realizează de un tutore desemnat sau numit, ce acționează cu diligență pentru a asigura bunăstarea morală și materială a bolnavului spre redobândirea autonomiei sale.

Instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei în care se analizează necesitatea instituirii unei măsuri de ocrotire este chemată să se pronunțe prin aceeași hotărâre și asupra numirii persoanei care va îndeplini pe viitor funcția de tutore.

Astfel, cu această ocazie judecătorul va proceda la administrarea probelor necesare și utile care să indice dacă soțul, părintele, ruda, afinul sau persoana apropiată propusă, îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru această sarcină.

Ulterior numirii sale de către instanța de judecată, tutorele este dator să execute o serie de obligații legale prevăzute în principal de art. 174 C.civ. Considerăm că intenția legiuitorului a fost de a expune cât mai precis standardul de conduită așteptat de la tutore, care s-a angajat de cele mai multe ori benevol să fie de folos aproapelui său.

Apreciem că rolul de tutore implică responsabilitate, conștiință sinceră și loialitate. De aceea, această sarcină dificilă ar putea fi asumată doar de o persoană cu o purtare caracterizată de bună-credință.

Față de importanța sa sporită, în cadrul art. 14 C.civ. s-a prevăzut expres că principiul bunei-credințe guvernează executarea obligațiilor civile, prin raportare la ordinea publică și la bunele moravuri.

Prin urmare, socotim că în materia măsurilor de ocrotire, în mod clar obligațiile tutorelui trebuie să fie fundamentate pe bună-credință. Nu poate fi acceptată o atitudine neglijentă din partea ocrotitorului față de îndatoririle stabilite de lege sau executarea sarcinilor cu un alt scop, care nu este în beneficiul persoanei cu dizabilități psihice.

În caz contrar, se cuvine a aminti faptul că tutorele riscă antrenarea răspunderii personale civile, penale sau contravenționale, de la caz la caz, în funcție de tipul și gravitatea faptelor sale. Astfel cum vom evidenția, în caz de săvârșire a unui abuz din partea celui desemnat să ocrotească persoana bolnavă, instanța civilă dispune îndepărtarea tutorelui sau aplicarea unei amenzi civile, iar instanța penală decide condamnarea pentru comiterea infracțiunii de gestiune frauduloasă.

Pentru a crea o imagine de ansamblu, ne-am propus să redăm în cuprinsul articolului și mecanismele legale de control ale activității tutorelui aflate la dispoziția instanței de judecată, respectiv, a autorității tutelare care supraveghează dacă tutorele acționează cu bună-credință în îndeplinirea obligațiilor sale.

Prin prezenta cercetare ne-am propus să aducem argumente în sprijinul acordării atenției cuvenite conceptului de bună-credință, care ar trebui să însoțească permanent tutorele în îndeplinirea misiunii sale de îngrijire a majorului aflat sub incidența măsurii de ocrotire a tutelei speciale.

2. Tutorele – sprijinul persoanei ocrotite

Prealabil oricărei analize, precizăm că instanța de judecată numește ca tutore o persoană care este capabilă să îndeplinească obligațiile impuse de tutela specială, își exprimă consimțământul în acest sens și a făcut dovada garanțiilor de ordin material și moral inerente funcției.

De regulă, pentru ocrotirea persoanei bolnave își exprimă opțiunea soțul sau o rudă apropiată, care își oferă necondiționat sprijinul și afecțiunea spre a grăbi vindecarea sau cel puțin ameliorarea simptomelor dizabilității înăscute sau dobândite.

În situația în care nu există un tutore desemnat sau nu își exprimă nicio persoană dorința de a exercita această sarcină, legiuitorul a stipulat în cadrul art 170 lin. (2) C.civ. faptul că *„instanța de tutelă numește cu prioritate în această calitate, dacă nu se opun motive întemeiate, soțul, părintele, o rudă sau un afin, un prieten sau o persoană care locuiește cu cel ocrotit dacă acesta din urmă are legături strânse și stabile cu ocrotitul”*.

În aceeași ordine de idei, subliniem că pentru alegerea persoanei potrivite judecătorul se ghidează suplimentar și în funcție de legătura de afecțiune dintre părți, dinamica relațiilor personale dezvoltate, calități umane, dar și pe proximitatea domiciliilor sau reședințelor.

Totuși, în măsura în care niciuna dintre persoanele enumerate în cadrul art. 170 alin. (2) C.civ. nu poate exercita sarcina tutelei speciale, dispozițiile art. 170 alin. (3) C.civ. vin pentru a rezolva această problemă. Astfel, cu caracter de noutate, prin modificările intervenite în anul 2022¹ a fost reglementată instituția reprezentantului personal, ce urmează a dobândi această calitate în temeiul unei legi speciale, ce se va adopta ulterior. Relevăm că suntem de acord cu opinia exprimată de doctrină conform căreia *„este o instituție cât se poate de firească și utilă, iar reglementarea acesteia*

¹ Când a fost adoptată Legea nr. 140 din 2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative publicată în Monitorul Oficial nr. 500 din 20 mai 2022.

ar trebui să fie cât se poate de clară și să intervină cât mai curând". (Andrei, Botu, Beligante, Constantinovici, Filote – Iovu, Frențiu, Moise, Sadic & Tec, 2023).

Din nefericire la acest moment ne confruntăm cu un vid legislativ legat de acest subiect, cu toate că au trecut deja zece ani de la data condamnării țării noastre de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Valentin Câmpeanu împotriva României¹ tocmai din pricina lipsei unui mijloc concret de protecție, pus la dispoziția persoanelor vulnerabile care nu au aparținători sau persoane apropiate pentru a fi ocrotite prin intermediul unui tutore.

Mergând mai departe, opinăm că tutorele numit pentru a sprijini persoana majoră aflată sub măsura tutelei speciale trebuie să fie o persoană empatică, onestă și cu putere de muncă, care să trateze cu respect persoana aflată la nevoie. În legătură cu activitatea sa, acesta trebuie să fie capabil de a nu plasa interesele personale înaintea binelui bolnavului.

Pentru munca depusă sub egida funcției, tutorele nu primește o remunerație, sarcina asumată fiind una gratuită. De aceea, pentru a acorda ajutorul necesar persoanei ocrotite, tutorele nu poate fi decât o persoană dezinteresată, care să se bucure de satisfacția morală că face o faptă bună.

Față de nevoile specifice ale majorului ocrotit, credem că tutorele trebuie să fie o persoană grijulie și că funcția nu este compatibilă cu o persoană lacomă sau indiferentă.

Important de evidențiat este că judecătorul național numește persoana tutorelui ținând seama de preferința majorului ocrotit, dar și de eventualele recomandările prezentate de apropiații acestuia.

Din pricina stării de sănătate, bolnavul are nevoie de sprijin continuu, așa că de obicei tutorele doar continuă o rutină deja creată, pe fondul unor relații consolidate.

Un element de noutate în legislația noastră este adus de dispozițiile art. 166 C.civ, respectiv, posibilitatea unei persoane sănătoase psihic de a-și desemna propriu tutore, ce se va îngriji de persoana și bunurile sale în caz că va interveni o deteriorare a facultăților mintale totale și, după caz, permanente.

Legiuitorul a oferit soluția încheierii unui mandat de ocrotire tocmai pentru a da șansa oricărei persoane cu deplină capacitate de exercițiu de a-și alege tutorele în

¹ Hotărârea din 17 iulie 2014 pronunțată de Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului în baza Cererii nr. 47848/08 disponibilă pe CENTRE FOR LEGAL RESOURCES ON BEHALF OF VALENTIN CÂMPEANU v. ROMANIA - [Romanian translation] by the SCM Romania and IER (coe.int), site consultat la data de 01.10.2024;

cunoștință de cauză, să fie o persoană în care are încredere pentru că îi va încredința viața și bunurile sale.

Așadar, reflectând asupra subiectului, apreciem că tutorele numit de instanța de judecată, fie dintre cei apropiați bolnavului, fie indicat deja de cel ocrotit înainte de a interveni starea de boală, trebuie să fie cu prisosință de bună-credință.

3. Obligațiile legale ce incumbă tutorelui

Ocrotirea persoanei majore prin tutela specială presupune, pe de-o parte, îngrijirea persoanei beneficiarului, iar, pe de altă parte administrarea patrimoniului său.

Dispozițiile art. 174 C.civ. detaliază de o manieră extinsă sfera obligațiilor pe care tutorele urmează să le îndeplinească pe perioada stabilită de instanța de judecată prin hotărârea de instituire a măsurii de ocrotire a tutelei speciale.

În continuare, nu vom expune în mod cuprinzător îndatoririle ce incumbă tutorelui, ci, ne vom referi mai ales, la atitudinea subiectivă, așteptată de legiuitor de la tutore în desfășurarea activității sale.

Apreciem că există o obligație în jurul căreia gravitează restul îndatoririlor, este cea prin care tutorele este dator să *îngrijească* adultul bolnav cu scopul precis enunțat de prevederile art 174 alin. (1) C.civ. „*spre a-i grăbi vindecarea, a-i restaura autonomia, a-i îmbunătăți condițiile de viață și a-i asigura bunăstarea morală și materială*”. Obligația de a acorda îngrijiri persoanei ocrotite include acele activități menite să îi asigure acesteia un nivel de trai decent, care să o ajute să-și depășească handicapul și să-și recapete abilitatea de a se descurca liberă și conștientă în relațiile de zi cu zi.

Salutăm decizia legiuitorului care a înțeles să pună la dispoziția tutorelui și mijlocul corespunzător prin care să poată asigura trebuințele materiale persoanei ocrotite, respectiv, prin întrebuințarea veniturilor și, la nevoie, chiar a tuturor bunurilor acesteia.

Totuși, observăm că, prin excepție, au fost declarate inalienabile acele bunuri strict personale ale bolnavului, ce pot fi catalogate drept amintiri de familie, obiectele de uz propriu și cele indispensabile îngrijirii sale.

Cu alte cuvinte, tutorele trebuie să depună toate diligențele pentru a purta de grijă îndeaproape persoanei aflată sub măsură de ocrotire, să utilizeze resursele acesteia pentru a-i asigura o stare materială bună, fără a înstrăina lucrurile cu valoare sentimentală, de utilitate cotidiană sau strâns legate de tratamentul medical aplicat.

În continuare, se observă că prevederile art. 174 alin. (2) C.civ. enumeră alte obligații aflate în sarcina tutorelui, în încercarea de a trasa directive clare acestuia orientate către păstrarea individualității celui ocrotit, colaborarea strânsă cu bolnavul și cu

celelalte persoane fizice sau juridice implicate în procesul de îngrijire și respectul față de viața sa privată.

Sintetizând, esențial este ca tutorele să conștientizeze responsabilitatea ce apasă pe umerii săi, că nu există altă cale decât să execute îndatoririle prevăzute de lege cu bună-credință, să se implice activ în viața bolnavului, ca și cum ar fi în discuție propria sa persoană. În caz contrar, dacă ar alege să săvârșească vreun abuz și să ignore obligațiile ce îi revin, există riscul ca starea bolnavului să nu se îmbunătățească și mai departe să fie tras la răspundere civilă, penală, respectiv contravențională.

4. Antrenarea răspunderii personale a tutorelui

Pe această cale, ținem să scoatem în evidență că sarcina tutelei, chiar dacă este prestată cu titlu gratuit, este generatoare de răspundere civilă sau penală, în funcție de faptele și atitudinea adoptată de tutore în îndeplinirea mandatului său. În plus, astfel cum au arătat unii autori, *„dacă în exercitarea drepturilor și îndatoririlor pe care le presupune tutela, tutorele săvârșește fapte calificate de lege drept contravenții, operează răspunderea contravențională a acestuia”* (Ungureanu, 2016).

Astfel, din coroborarea art. 171 C.civ. în referire la art. 158 C.civ. reiese că în cazul în care tutorele comite un abuz, o neglijență gravă, o altă faptă care l-ar face nedemn de a mai continua activitatea sau își îndeplinește necorespunzător obligațiile asumate, instanța de judecată civilă dispune îndepărtarea tutorelui.

În practică, observăm că judecătorul a pronunțat o soluție de îndepărtare a tutorelui de la sarcina tutelei, având în vedere următoarele considerente: *„sarcinile tutelei nu au mai fost îndeplinite de către tutorele desemnat din cursul anului 2020. Din această perspectivă instanța reține că ocrotirea drepturilor și intereselor intimitei nu este realizată în mod corespunzător, fiind incidente dispozițiile art. 158 teza finală Cod civil.”*¹

Pe cale de consecință, se poate adăuga faptul că în anumite situații, încălcarea bunei-credințe de către tutore poate lua forma neglijării obligațiilor referitoare la tutelă, prin desconsiderarea nevoilor persoanei ocrotite sau abandonarea sa.

De asemenea, din studiul art. 163 C.civ. reținem că judecătorul poate dispune aplicarea unei amenzi civile, dacă tutorele ar refuza să continue sarcina tutelei din motive nejustificate sau dacă ar îndeplini în mod defectuos îndatoririle prevăzute

¹ A se vedea Hotărârea civilă nr. 1243/2024 din 26.03.2024 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, cod RJ ee7g77e82 (<https://www.rejust.ro/juris/ee7g77e82>), site consultat la data de 01.10.2024;

de lege. În plus, s-a reglementat expres că instanța de tutelă se va pronunța asupra aplicării sancțiunii printr-o încheiere executorie.

Pentru claritatea normei juridice, legiuitorul a indicat suplimentar maniera de stabilire a cuantumului amenzii. Dacă tutorele se sustrage de la continuarea sarcinii tutelei, el riscă să fie pedepsit la plata unei amenzi civile, în folosul statului, în cuantumul maxim al unui salariu minim pe economie. Iar, teza finală a alin. (1) din cuprinsul art. 163 C.civ. stabilește că: *„amenda poate fi repetată de cel mult 3 ori, la interval de câte 7 zile, după care se va numi un nou tutore”*. În cea de-a doua situație - în caz de îndeplinire defectuoasă a sarcinii tutelei, tutorele este pasibil de plata unei amenzi civile, în folosul statului, de până la de trei ori valoarea unui salariu mediu pe economie.

Astfel, prin intermediul acestui instrument de constrângere, instanța de judecată civilă urmărește să-l determine pe tutore să colaboreze pe perioada desfășurării tutelei, în vederea respectării intereselor persoanei ocrotite.

În acest sens, redăm din motivarea unei hotărâri judecătorești¹, care a avut ca soluție aplicarea unei amenzi judiciare în cuantum de 2.500 lei, pentru neglijența manifestă a tutorelui în ce privește îngrijirea și reprezentarea intereselor persoanei pusă sub tutela specială: *„Din analiza înscrisurilor depuse la dosar, se reține că, deși înștiințată, intimata nu a colaborat cu ##### petentă în sensul celor anterior expuse, făcând imposibilă verificarea de către instanță a modului în care bunurile și veniturile persoanei ocrotite au fost gestionate de intimata tutore. Astfel, va dispune ca tutorele să depună la ##### 2 București dările de seamă pentru perioada de referință, cu atașarea dovezilor relative la: veniturile interzisului; cheltuielile efectuate exclusiv în interesul acestuia; să menționeze dacă există venituri care nu au fost cheltuite în interesul acestuia, unde se află și să facă dovada existenței acestora. Tutorele trebuie să se conformeze celor indicate în cel mult 30 zile de la momentul comunicării prezentei hotărâri, sub sancțiunea plății încă unei amenzi judiciare.”*

În această ordine de idei, se cuvine a aminti și că în literatura de specialitate s-a precizat că *„dacă în exercitarea tutelei, tutorele i-a cauzat un prejudiciu celui aflat sub ocrotirea sa va fi antrenată răspunderea civilă delictuală, în condițiile art. 1357 – 1371 C.civ.”* (E Chelaru, 2016).

Pe de altă parte, în cazul în care abuzul comis de tutore întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni, instanța penală dispune condamnarea pentru

¹ A se vedea Încheierea finală (dezinvestire) din 25.09.2023 pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București, cod RJ g8e832657 (<https://www.rejust.ro/juris/g8e832657>), site consultat la data de 01.10.2024;

săvârșirea infracțiunii de gestiune frauduloasă sau, dimpotrivă, pentru comiterea unei alte infracțiuni contra persoanei sau contra patrimoniului.

Cu titlu de exemplu, menționăm că în practica judecătorească¹ s-a dispus condamnarea pentru săvârșirea infracțiunii de gestiune frauduloasă, „constând în aceea că în data de 06.05.2014, în calitate de tutore al persoanei vătămate ##### și având în administrare bunurile acesteia, și-a însușit pe nedrept suma de 18.465,55 lei, solicitând transferul acestei sume din contul bancar deschis de către ##### la dispoziția persoanei vătămate, într-un cont personal, sumă pe care a folosit-o în totalitate în interes personal, pricinuind astfel o pagubă în cuantum de 18.465,55 lei persoanei vătămate”.

Cu alte cuvinte, tutorelui îi este oprit de a obține avantaje pecuniare necuvenite, el urmând să adopte o conduită loială cu ocazia acordării sprijinului său, iar orice sume de bani ce ar rezulta din administrarea bunurilor persoanei bolnave, să le utilizeze în beneficiul acesteia.

Așadar, sub presiunea antrenării răspunderii personale împotriva sa, tutorele se poate pune la adăpost de repercusiuni nefaste, în măsura în care exercită tutela în folosul persoanei ocrotite, ghidat întotdeauna de bună-credință.

5. Mecanismele legale de control a activității tutorelui și a bunăstării majorului pus sub tutelă specială

Mergând mai departe, vom prezenta mecanismele legale de control a activității tutorelui aflate la dispoziția instanței de judecată, respectiv a autorității tutelare, instituții care supraveghează îndeplinirea corespunzătoare a sarcinii tutelei.

În temeiul dispozițiilor art. 151 alin. (1) C.civ., instanța de tutelă va realiza „un control efectiv și continuu” asupra modului în care tutorele își îndeplinește atribuțiile referitoare la persoana și administrarea bunurilor persoanei ocrotite. Astfel, cu ocazia prezentării dării de seamă anuale judecătorul verifică dacă tutorele este de bună-credință în îndeplinirea obligațiilor sale.

Este important de amintit că darea de seamă oferită de tutore în termen de 30 de zile de la sfârșitul anului calendaristic, reprezintă standardul minimal de control, deoarece, instanța de judecată poate solicita tutorelui oricând să ofere dări de seamă privind munca sa.

¹ A se vedea Hotărârea penală nr. 951/2020 din 02.12.2020 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, cod RJ 8ed3454 (<https://www.rejust.ro/juris/8ed3454>), site consultat la data de 01.10.2024;

Apoi, dacă din probele administrate în cursul cercetării judecătorești rezultă că cheltuielile efectuate de tutore prin raportare la veniturile beneficiarului sunt reale și corect realizate, judecătorul va da descărcare acestuia.

Pentru exemplificare, vom expune un fragment din considerentele unei hotărâri judecătorești¹ prin care s-a dat descărcare tutorelui, reținându-se că „din formularul dării de seamă pe anul 2023 (f. 2) rezultă că venitul anual realizat de persoana pusă sub interdicție este în cuantum de 46908,76 de lei, iar cheltuielile efectuate de tutore au vizat: alimente, întreținere, medicamente, articole igienă, îmbrăcăminte și contravaloarea adusă locuinței persoanei pusă sub interdicție situată în Timișoara. În același sens, din raportul întocmit de Autoritatea Tutelară (f. 4) reiese că în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că persoana pusă sub interdicție este bine îngrijită, fiind asigurat de tutori un trai decent cu condiții igienico-sanitare optime. De asemenea, s-a reținut că veniturile bolnavului sunt gestionate corespunzător și în interesul său, fiind pus în vedere să păstreze toate chitanțele și facturile care atestă cheltuielile efectuate în interesul pusului sub interdicție în viitor”.

Pe de altă parte, evidențiem că legiuitorul a instituit o nouă obligație în sarcina autorității tutelare, văzută ca partener a instanței de tutelă în asigurarea protecției persoanelor cu nevoi speciale, pe care o regăsim în cuprinsul art. 168 alin. (6) C.civ. în următorii termeni: „Ocotitorul sau reprezentantul persoanei ocrotite este dator să sesizeze instanța de tutelă ori de câte ori constată că există date și circumstanțe care justifică reevaluarea măsurii, precum și cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea duratei pentru care aceasta a fost dispusă, în vederea reevaluării ei. Autoritatea tutelară verifică îndeplinirea acestei îndatoriri, iar în lipsa îndeplinirii sale sesizează ea însăși instanța de tutelă”.

Cu privire la aceasta, împărtășim punctul de vedere exprimat de doctrină, în sensul că „în vederea îndeplinii unui atari rol, autoritatea tutelară are obligația, în primul rând, de a ține o evidență strictă a persoanelor plasate sub tutelă specială sau consiliere judiciară și, în al doilea rând, atunci când tutorele ori reprezentantul persoanei ocrotite nu sesizează instanța de tutelă în vederea reevaluării măsurii, de a demara ea însăși o atare procedură”.

(Bogdan Dumitru Moloman, 2023).

Așadar, îndeplinirea cu bună-credință a îndatoririlor legale de către tutore este examinată periodic de instanța de tutelă și autoritatea tutelară, pentru a nu interveni dezinteresul acestuia față de sarcina tutelei.

1 A se vedea Încheierea finală camera consiliu nr. 588/2024 din 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Timișoara, cod RJ 595d28e9d (<https://www.rejust.ro/juris/595d28e9d>), site consultat la data de 01.10.2024;

6. Concluzii

În concluzie, studiul de față reprezintă o invitație la introspecție, pentru că ne-am propus să răspundem la întrebarea de ce este necesar ca tutorele să fie de bună-credință în îndeplinirea sarcinii sale? Iar dacă ar alege să săvârșească un abuz, care ar fi câteva dintre consecințele la care s-ar expune?

Astfel cum am evidențiat, pentru ocrotirea corespunzătoare a persoanei majore față de care s-a luat măsura tutelei speciale, este esențial ca tutorele trebuie să-și îndeplinească atribuțiile cu buna-credință. Pentru realizarea acestui deziderat opinăm că soluția constă în afecțiunea dezinteresată față de aproapele său aflat la nevoie. În această manieră, tutorele nu are motive să analizeze o eventuală antrenare a răspunderii împotriva sa, atenția sa fiind concentrată doar asupra persoanei majorului ocrotit, spre recăpătarea facultăților mintale deteriorate sau menținerea unui nivel de trai decent, în pofida intervenirii stării de boală.

Cu toate acestea, dacă sarcina tutelei este acceptată din scopuri imorale și tutorele nu conștientizează rolul fundamental pe care îl are în viața beneficiarului tutelei speciale, legiuitorul pentru a garanta o protecție efectivă a drepturilor adultului ocrotit a gândit un sistem de supraveghere și consecințe legale punitive îndreptate împotriva tutorelui pentru a-l descuraja în adoptarea unei conduite defectuoase.

5. References

Andrei, L., Botu, C.C., Beligante, V., Constantinovici, R., Filote – Iovu, I. A., Frențiu, G. C., Moise, A.A., Sadic, Z. & Tec, L. (2023). *Ocrotirea majorului/ Protecting the Major*. Bucharest: Solomon.

Chelaru, E. (2016). *Drept civil. Persoanele în reglementarea NCC/Civil law. Persons in the regulation of the New Civil Code*. 4th Ed. Bucharest: CH Beck.

Încheierea finală (dezinvestire) din 25.09.2023 pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București, cod RJ g8e832657/ Final conclusion (disinvestment) of 25.09.2023 pronounced by the Bucharest 2nd District Court, RJ code g8e832657 (<https://www.rejust.ro/juris/g8e832657>), accessed on 01.10.2024.

Încheierea finală camera consiliu nr. 588/2024 din 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Timișoara, cod RJ 595d28e9d/ Final decision of the council chamber no. 588/2024 of 29.03.2024 pronounced by the Timișoara Court, RJ code 595d28e9d (<https://www.rejust.ro/juris/595d28e9d>), accessed on 01.10.2024.

Moloman, Bogdan Dumitru (2013). Întrebări, îndoieli și incertitudini privind atribuțiile autorității tutelare după intrarea în vigoare a Legii nr. 140/2022/ Questions, doubts and uncertainties regarding the powers of the guardianship authority after the entry into force of Law No. 140/2022. *Revista de dreptul familiei/ Journal of Family Law* no.1/2023.

Nicolae, M. (coord), Bicu, V., Ilie, G.A., RizoIU, R. (2016). *Drept civil. Persoanele/ Civil law. Persons*. Bucharest: Universul Juridic.

Ungureanu, C.T. (2016). *Drept civil. Partea generală. Persoanele/ Civil law. General part. Persons*. 3rd Ed. Bucharest: Hamangiu.

Hotărârea civilă nr. 1243/2024 din 26.03.2024 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, cod RJ ee7g77e82 (<https://www.rejust.ro/juris/ee7g77e82/>) Civil decision no. 1243/2024 of 26.03.2024 pronounced by the Cluj-Napoca Court, RJ code ee7g77e82 (<https://www.rejust.ro/juris/ee7g77e82/>), accessed on 01.10.2024

Hotărârea penală nr. 951/2020 din 02.12.2020 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, cod RJ 8ed3454/ Criminal decision no. 951/2020 of 02.12.2020 pronounced by the Cluj-Napoca Court, code RJ 8ed3454 (<https://www.rejust.ro/juris/8ed3454/>), accessed on 01.10.2024.

Hotărârea din 17 iulie 2014 pronunțată de Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului în baza Cererii nr. 47848/08/Decision of 17 July 2014 delivered by the Grand Chamber of the European Court of Human Rights on the basis of Application No. 47848/08 available at CENTRE FOR LEGAL RESOURCES ON BEHALF OF VALENTIN CÂMPEANU v. ROMANIA - [Romanian translation] by the SCM Romania and IER (coe.int), accessed on 01.10.2024.

Legea nr. 140 din 2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative publicată în Monitorul Oficial nr. 500 din 20 mai 2022/ Law No. 140 of 2022 on some protection measures for persons with intellectual and psychosocial disabilities and amending and supplementing some normative acts published in the Official Monitor No. 500 of May 20, 2022.